

herfst 2024

RCL 005 Branch Liberation of the
Netherlands

2024-09

Geachte leden, aspirant-leden en vrienden,

Als u deze nieuwsbrief ontvangt, is dit alweer de laatste. Onze redactie heeft weer de nodige items verzameld om u te informeren over wat heeft plaatsgevonden betreffende Herdenken en Gedenken en achtergrond informatie.

Al ik terug kijk naar dit jaar 2024, heb ik het gevoel, dat dit jaar en de zomer heel erg kort waren. Veel regen in het voorjaar en de late start van de zomer. Wij laten nu het weer even achter ons en gaan naar iets waar wij wel invloed op hebben.

Het aanwezig zijn bij Herdenkingen met onze Colour Party en Delegatie

Om u een indruk te geven:

24-10 de onthulling van een monument Woensdrecht

25-10 Ceremonie en Bloemlegging Thaliaplein te Bergen
op Zoom

25-10 Herdenking op de Britse begraafplaats

26-10 Herdenking op de Sloedam, Vlissingen

26-10 Uncle Beach Memorial met vooraf een herdenking
in de Grote of Sint- Jacobskerk

26-10 in de middag Bevrijdingsdefilé in Bergen op Zoom

En als laatste Zondag 27-10 de Herdenking op Canadese
begraafplaats te Bergen op Zoom

De algemene indruk is, en was, dat er erg veel vertegenwoordigers aanwezig waren van verschillende landen. Ook zagen wij veel geïnteresseerden en vakantiegangers, die van de gelegenheid gebruik maakten om een Herdenking mee te kunnen maken.

Natuurlijk is dit gedeelte van Nederland nu 80 jaar bevrijd en velen maakten van de gelegenheid gebruik om aanwezig te zijn en hen te eren die voor onze vrijheid vochten en velen het grootste offer brachten. Wij zullen hen blijven herdenken.

Over een taak gesproken, bij de Herdenking op de Sloedam waren weer de nodige schoolkinderen aanwezig om de kransen aan te dragen. Voor velen was dit wel even wennen, dat kon je duidelijk zien.

Met een van de jongeren heb ik nadien kort gesproken, met de vraag, wat hij er van vond.

“Nou ja, wel leuk,” was het antwoord; mijn vraag was wederom, “maar waarom doe je dit?” Antwoord: “omdat ze het vroegen,” enz. enz. Uiteindelijk viel het kwartje: **Omdat Wij Niet Mogen Vergeten.**

De inzet van de jeugd is erg belangrijk, zij zijn namelijk onze toekomst en zij moeten het verhaal verder vertellen.

Als wij goed naar ons zelf kijken, dan hebben wij met ons allen, elke dag een dag minder om te Herdenken en te Gedenken en de taak van ons allen, vertel de verhalen verder, zodat zij niet worden vergeten.

Nog even de aandacht voor De Poppy Campaign van 2024

Elk jaar, van de laatste vrijdag van oktober tot 11 november, dragen velen een Poppy als een visuele belofte om de Canadese veteranen te eren en diegenen te Herdenken, die zich hebben opgeofferd voor onze vrijheid..

De Poppy wordt op verschillende plekken in Nederland en er buiten verspreid.

Iedereen kan en mag deze dragen op plekken waar dit gepast is.

De opbrengsten worden overgemaakt op de rekening van het Poppy Fund in Canada.

De opbrengsten worden zorgvuldig verdeeld over personen, die hulp nodig hebben en waar de reguliere zorg te kort schiet.

Voor meer informatie kunt u altijd contact op nemen met het Bestuur of een berichtje naar info@rcl005.nl.

Verdere informatie over de herdenkingen en noemenswaardigheden zullen door de redactie onder de aandacht worden gebracht.

Ook is meer informatie te vinden op onze website www.rcl005.nl.

Vriendelijke groet,

Uw Vice President

Gerrit Bruggink

Operatie Market Garden 80 jaar later

Geschreven door: Amanda Slotboom

Arnhem/Oosterbeek bruiste, en was tijdens de Airborne Week (16 t/m 22 september) actief, en gevuld met militairen, veteranen, nakomelingen, en bezoekers van over de hele wereld. Terwijl Market Garden grotendeels een Britse en Amerikaanse operatie was, speelden de Canadezen in de omgeving van Arnhem hun rol als CANLOAN-officieren, aan boord van de vele zweefvliegtuigen die in Wolfheze landden, waarbij soldaten van de genie de kleine boten bestuurden, en hielpen bij de terugtocht van de omsingelde Britten bij Oosterbeek, tijdens Operatie Berlijn.

Gedurende deze week werden er verschillende herdenkingen gehouden. Op maandag 16 september 2024 bezochten zeven veteranen, variërend in leeftijd van 99 tot 103 jaar, uit Canada, Polen, Groot-Brittannië, de Verenigde Staten en Nederland, op uitnodiging van de Commandant van de Koninklijke Landmacht, de Canadese begraafplaats in Groesbeek.

Na een korte ceremonie met toespraken van de burgemeester van Berg en Dal, en de voorzitter van de Stichting Faces to Graves, werden kransen gelegd bij de 'Stone of Remembrance'. De veteranen, vergezeld door hun begeleiders en basisschoolleerlingen, gingen vervolgens naar verschillende graven om bloemen te leggen. Een bijzonder moment volgde bij het graf van Big Canoe, waar First Nation-studenten uit Saskatchewan zonnebloemen op zijn graf legden.

Bij de jaarlijkse herdenking van Operatie Market Garden op dinsdag 17 september, werd door kameraad Danny Murphy, namens RCL Branch 005 een krans gelegd bij het Generaal Gavin monument in Groesbeek. Een delegatie van RCL was ook aanwezig bij een ceremonie in Mook.

Diezelfde dag werden op de Arnhemse Oosterbeek War Cemetery twee Britse soldaten herbegraven, die de afgelopen jaren waren gevonden: luitenant Bernard Anderson van het Glider Pilot Regiment, en soldaat Henry Moon van de Green Howards. Daarnaast werd vrijdag ook de as van twee Arnhemse veteranen begraven.

Zaterdag 21 september waren verschillende RCL-leden aanwezig bij het Ingenieursmonument in Driel. Na een welkomstwoord van Robin Ammerlaan, sprak kameraad Mark Veldhuis over YouCee 2024 (YOUth Conference commEMoration across bordErs), waar studenten uit Polen, Duitsland, Canada en Nederland samenkomen, om de Tweede Wereldoorlog, en in het bijzonder de Slag om Arnhem, te herdenken. De leerlingen deelden levensverhalen, en droegen een gedicht voor.

Er werden kransen gelegd door vertegenwoordigers van de Britse ambassade, de Canadese ambassadeur, de Canadese militaire attaché, en tal van andere organisaties, die verbonden zijn aan Operatie Market Garden. Namens RCL Branch 005 legden Danny Murphy en Wim Poppenk een krans, terwijl kameraad Alice van Bekkum de eer had om het laatste eerbetoon te plaatsen: een "boot" van zeven rozen ter nagedachtenis aan de zeven Royal Canadian Engineers, die bij deze operatie om het leven kwamen. De ceremonie werd afgesloten met het spelen van de Last Post, gevolgd door een minuut stilte en de Reveille.

De gebeurtenissen van deze week werden afgesloten met de herdenkingsdienst op de Canadese oorlogsbegraafplaats Arnhem-Oosterbeek op zondagochtend. Geestelijken uit het Verenigd Koninkrijk, Polen en Nederland openden de dienst, gevolgd door een Bijbellezing door Hare Koninklijke Hoogheid, The Princess Royal, Princess Anne. De Prinses en de geestelijken werden naar de begraafplaats geleid, vergezeld door de Pegasus Pipes and Drums, de British Band Catterick, en een groot contingent vaandel dragers van RCL005 (gedragen door kameraad Hans Achterkamp), het Royal British Legion, de Polish Parachute Brigade, de Parachute Regiment Association, en anderen. Er werden vele kransen gelegd, waaronder een krans van RCL005, door kameraad Wim Poppenk namens onze branch.

Een zeer gedenkwaardig moment, was natuurlijk het zien van de Bloemenkinderen, die hun bloemen omhoog hielden, zich daarna omdraaiden naar de grafstenen, zachtjes de namen van de soldaten fluisterden, en de bloemen ter nagedachtenis legden, ervoor zorgend dat de naam van elke man werd uitgesproken door een dankbaar kind.

Na de herdenking, Last Post, twee minuten stilte, en de Reveille, werd de dienst afgesloten met een zegening, de volksliederen van Groot-Brittannië, Polen en Nederland, en een fly-by van de Koninklijke Luchtmacht Historische Vlucht.

Foto's met dank aan: Arjan Vrieze,
Daan van Oort en Anneke Poppenk

PROMOTIE VOOR DE ROYAL CANADIAN LEGION BRANCH 005 OP DE GINKELSE HEIDE

Geschreven door Comrade Ruud Janssen
Foto's met dank aan: Daan van Oort, Anneke
Poppenk, en Ruud Janssen

Op 21 september 2024 werd als onderdeel van Operatie Market Garden de Airborne Luchtlandingen herdacht op de Ginkelse Heide in Ede. Dit jaar was dat 80 jaar geleden en daarom heel bijzonder. Naast de herdenking met vele genodigden en ook nog veteranen van toen, was het publiek massaal toegestroomd naar dit evenement. Bij de jaarlijkse herdenking komen ongeveer 30-35.000 mensen, maar op 21 september van dit jaar verwachtte men meer dan 80.000 bezoekers. Een mooi moment om de Royal Canadian Legion, Branch 005, liberation of the Netherlands, te promoten, want op het veld naast de Ginkelse Heide komen altijd veel kramen te staan en zijn er (militaire) demonstraties. De luchtlandingen van de parachutisten zijn natuurlijk altijd een spektakel om te zien en ook de verschillende militaire vliegtuigen.

Normaal gesproken staat RCL005 met haar eigen promotietent op het veld, maar dat was dit jaar niet toegestaan vanwege de vele vragen naar kramen. Daarom hadden wij om 07.30 uur de toegewezen kraam voorzien van Canadese vlaggen en onze producten en informatie uitgestald.

Naast onze kraam stonden de collega's van de Dutch Polar Bears. Zei vertelden inhoudelijk over wat er in de Tweede Wereldoorlog was gebeurd en hoe zij daar bij betrokken waren.

De promotie 'tent' van RCL005 was een druk bezocht punt op het veld. Vanaf 08.30 uur was het meteen al druk en de crew, bestaande uit Reinier en Suzanne Groeneveld, Connie Lempke, Elly van Wakeren, ondergetekende en als extra hulp Anneke en Wim Poppenk hadden hun handen vol aan de verkoop van onze remembrance items en de gesprekken die er plaatsvonden met het publiek.

Veel kinderen, wel of niet verkleed of geschminkt, kwamen met hun ouders langs de kraam. Zij bleken vaak leuke vragen te hebben over “onze Canadezen” zoals: Waarom kwamen zij naar Nederland? Hoe oud waren de soldaten? en soortgelijke vragen. Natuurlijk ook voor onze pins, vlaggetjes en andere items. Het was een mooie gelegenheid voor Reinier en Suzanne om een gesprek aan te gaan over de RCL005 Youth Auxiliary en het project Carry Their Torch, dat voor kinderen een mooie start is om meer te leren over onze overleden bevrijders. Ook de ouderen waren zeer geïnteresseerd in ons werk als Legion, waarvan men vaak het bestaan niet kende. Dus een goede gelegenheid om dat toe te lichten.

Britten en Canadezen waren vaak verbaasd dat er een Legion Branch in Nederland was. Er werd daarom ook informatie uitgewisseld over de wijze waarop in Canada de branches opereren. De doelstellingen liggen daar meestal anders dan in Nederland. Wij focussen ons m.n. op herdenken en gedenken van de bevrijders, die op de begraafplaatsen in Nederland hun laatste rustplaats hebben gevonden. In Canada is het meer gericht op het samenzijn van de militairen en nabestaanden.

Het promotieteam heeft het erg druk gehad op de Ginkelse Heide, maar heeft het met veel plezier gedaan en hopelijk meegewerkt aan een verdere promotie van onze branch en het in stand houden van het feit dat we nooit mogen vergeten wat onze bevrijders voor ons hebben gedaan.

WIJ ZIJN DE BEWAKERS VAN HERDENKEN EN GEDENKEN

De slag om de Schelde

Bijgedragen door Kameraad Hank Bahlman

"De Slag om de Schelde, van september tot november 1944, was een hel voor de Canadese en andere geallieerde soldaten."

Canada's bloedigste veldslag in de Tweede Wereldoorlog, werd voor onze deur uitgevochten. Na D-Day verdreven de geallieerden de Duitsers met succes uit bezet gebied, maar in een tempo, dat hun bevoorradingscapaciteiten overtrof. Om een bevoorradingsroute te openen, kregen ze de controle over de voor de geallieerden belangrijke haven van Antwerpen, maar de haven werd van de open zee gescheiden, door tachtig kilometer van de waterwegen van de Scheldemonding. Onder leiding van Canadese troepen duurden de gevechten van half september tot begin november. Ze werden bevochten op grond, die zo drassig en modderig was, dat tanks hier niet konden manoeuvreren. Het was ook zo vlak en open, dat alleen luchtverkenning mogelijk bleek.

Om de Duitsers te verslaan, kregen de geallieerden toestemming van de Nederlandse regering, om de dijken te bombarderen, en het omliggende land te overspoelen met zeewater. Uiteindelijk kostte deze overwinning de geallieerden bijna 13.000 slachtoffers, van wie meer dan de helft Canadezen.

Een Canadese soldaat merkte op: "Dagenlang leefden we als vreemde dieren in de modder, in de mist en in de doordringende kou. Ik haatte dit land, dat alleen maar uit modder en water bestond."

Een andere Canadese soldaat zei: "We moesten lege munitiekisten op de bodem van onze schuttersputjes stoppen, omdat er zes centimeter water in zat; Het heeft dagenlang geregend."

Dagenlang waren de laarzen, sokken en uniformen van de soldaten doorweekt van de regen en modder waarin ze stonden. Een geallieerde officier noemde de Canadese soldaten de 'Waterratten'. In de provincies Zeeland, en ons deel van West-Brabant, was het grootste deel van het land vooraf door de Duitsers onder water gezet, en hadden de geallieerden de dijken gebombardeerd. De Slag om de Schelde is een belangrijk hoofdstuk uit de Tweede Wereldoorlog, dat grotendeels vergeten is, behalve door de bevolking van Nederland, en de Canadese soldaten die hen bevrijdden.

De overwinning betekende een keerpunt in de laatste opmars van de geallieerden naar Duitsland, maar wekenlang was die opmars in gevaar, omdat het vrijmaken van de 80 kilometer lange Schelde geen prioriteit was voor het geallieerde commando. Toen het uiteindelijk een prioriteit werd, werd de 'Slag om de Schelde' de belangrijkste campagne die Canadese soldaten ooit voerden.

Geconfronteerd met hevige Duitse tegenstand, en sjokkend door het ondergelopen laaggelegen Nederlandse terrein, gingen ze door na verwoestende tegenslagen.

De strijd duurde meer dan twee maanden. Uiteindelijk verloren 6.367 Canadese soldaten en meer dan 6.000 andere geallieerde soldaten het leven in de Slag om de Schelde.

Na D-Day, was het openen van de haven van Antwerpen voor de geallieerden cruciaal, maar veldmaarschalk Montgomery dacht van niet, en drong in plaats daarvan aan op 'Operatie Market Garden', wat uiteindelijk een fiasco werd. 7.000 soldaten stierven, of werden vermist bij die actie. De meeste havens in Frankrijk en België werden zwaar beschadigd, maar Antwerpen bleef intact. De Belgische ondergrondse had alles in de haven gesaboteerd, dus de Duitsers konden de haven niet opblazen.

Gedurende de oorlogsjaren bouwden de Duitsers veel bunkers en vestingwerken in het westen van de provincie Noord-Brabant, op de vliegbasis in Woensdrecht, de havenstad Willemstad, Steenberg, langs de waterkant bij Het Volkerak, het Hollands-Diep, en de Maas. Ook in de provincie Zeeland aan de Noordzee werd alles zwaar versterkt.

Toen de Duitse reguliere troepen waren vertrokken, en de gemene strijders van de Duitse Kurt Chill-groep hun plaats innamen, hadden de Canadezen hier een geduchte vijand aan. Het bleek dat een Duitse generaal wist wat belangrijk was voor de geallieerden, dus nadat generaal Gustav-Adolf von Zangen, met zijn 15e Leger in een belegering van de geallieerde troepen bij Calais had weten te ontsnappen, stak het merendeel van zijn troepen (ongeveer 90.000 man) de Westerschelde over, en zorgde zo voor een sterke verdediging met zijn machtige bezettingstroepen over de Scheldemonding. Een deel van Zeeland stond onder water en de Duitsers wachtten op wat komen ging.

De "Slag om de Schelde" had tot doel de toegang van uit zee tot de haven van Antwerpen te openen, en toegankelijk te maken voor geallieerde schepen. Het plan hiervoor was een aanval ten noorden van Antwerpen, naar Bergen op Zoom (Operatie Aintree), op weg naar Woensdrecht, afwijkend naar Zuid-Beveland (operaties Vitality I en II), en vervolgens de aanval op Walcheren (operaties Infatuate I en II).

De gevechten bij Woensdrecht waren hevig, met hoge verliezen aan beide kanten. Een aanval op Hoogerheide op 13 oktober 1944, resulteerde in de dood van alle vier de compagniescommandanten, waarbij één compagnie van 90 man werd teruggebracht tot slechts 4 overlevenden. [LINK](#)

Kameraad Henk Bahlman was toen 11 jaar oud tijdens de bevrijding. Hij herinnert zich dat "er geen gas, elektriciteit of stromend water was. We waren met zijn zessen in de kelder begonnen, maar eindigden met 16. We hadden het geluk, dat we een 20 meter lange gewelfde stenen kelder hadden, met nog een voet zand erop, onder de vloerplanken van onze woonkamer. Ons huis is gebouwd in het begin van de achttienhonderd, of zelfs eerder. In onze enige raam put gooiden we in stukken gesneden boomstammen, en stapelden die ook buiten op. We moesten dag en nacht kaarsen branden. Omdat Franse franken een gat in het midden hadden, konden we een van deze munten over de lont doen, om de kaars langer te kunnen laten branden. Dat was een truc, die we in de oorlogstijd hebben geleerd."

"De kinderen sliepen met z'n vijven in een eenpersoonsbed, zijwaarts liggend, met hun benen bungelend over de rand. (Dat is een beetje anders dan het liedje "Eenpersoons slapen in een tweepersoonsbed".) De volwassenen rustten om de beurt uit in de ligstoel (Rookstoel) of op het andere eenpersoonsbed. Maar niemand van ons heeft echt geslapen. We werden dag en nacht beschoten. Er waren drie voltreffers op ons huis. Twee derde van alle huizen in de stad zijn in deze periode beschadigd of volledig gesloopt."

"Ik speelde elke middag op een lokale boerderij (omdat we alleen 's ochtends school hadden, want de Duitsers hadden in oorlogstijd onze scholen geconfisqueerd voor hun soldaten). De boer kreeg de opdracht, om met zijn paard en wagen een wagonlading Duitse soldaten naar Willemstad te brengen, zodat ze per boot over de grote rivier konden ontsnappen. Hij was meer dan twee dagen weg, en zijn vrouw vreesde: "hij komt niet meer terug". De boer keerde maandag om 5 uur 's ochtends terug. De Duitsers hadden intussen hun kanonnen opgesteld in het weiland naast de boerderij, en schoten op de Canadezen, die een kilometer verderop zaten. De boerderij lag naast de hoofdweg."

De volgende dag was er even stilte in de gevechten, dus verlieten de boer en zijn gezin hun schuilkelder, en vluchtten te voet, bedekt met witte lakens, om niet voor soldaten te worden aangezien. De boer, zijn vrouw en negen kinderen, evenals zijn 80-jarige schoonmoeder (in een kruiwagen), vluchtten voor de frontlinie.

Bij hun terugkeer na de bevrijding, vonden ze de schuren in puin, het vee dood, en meer dan 400 kraters rond het huis en in de weide.

Kameraad Bahlman vervolgde zijn verhaal: "Op 30 oktober 1944, om 16.15 uur, probeerden de Duitsers onze 263 meter hoge kerktoren met dynamiet op te blazen. Hun eerste poging mislukte, omdat het Nederlandse verzet de draden van het geplaatste dynamiet had gesaboteerd. Toen begonnen ze vanaf de andere kant van de markt op het dynamiet te schieten. Terwijl ze nog aan het schieten waren, stuurden ze twee van hun eigen soldaten, om de kerk en zichzelf op te blazen. Al hebben ze zichzelf misschien toch niet opgeblazen; Misschien waren het de twee soldaten die een half jaar later werden gevonden, verstoppt in de verwarmingsduikers, en onder het altaar in de stookruimte."

"Tegen de tijd dat Welberg op 4 november werd bevrijd, lagen alle huizen in puin, en hadden 30 burgers het leven verloren. Daardoor viel er die dag niet veel te vieren. Naast de burgerslachtoffers sneuvelden ook 57 Canadese soldaten en 20 Duitse soldaten." "Op 4 november 1944 bevrijdden de 4e Canadese Divisie, Britse en Poolse soldaten Steenbergen. Die dag kregen we witbrood, dat een bakker had gemaakt om onze bevrijding te vieren. De soldaten gaven ons corned beef en chocolade. Wat een feest. Dank je, soldaten. Je zag er zo oud uit voor mij, toen ik twaalf was, maar nu realiseer ik me dat de meesten van hen nog maar jonge jongens waren. Maar, wat een jongens waren het!"

Bedankt voor je bijdrage, Hans!!

Keira (16) uit Canada bezoekt graf oudoom in Holten: 'Trots en verdrietig tegelijk.'

Bijgedragen door kameraad Mark Veldhuis en Sander Jongsma

Tientallen jongeren uit verschillende landen zijn in Nederland op uitwisseling. Ook Keira Fraser (16) uit Canada doet mee aan de YouCee 2024 conferentie. Omdat een familielid van haar op de Canadese begraafplaats in Holten ligt, mocht zij gisteravond naar Holten afreizen om zijn graf te bezoeken. Ze is trots, dankbaar en verdrietig tegelijk bij het zien van zijn graf.

Wij spraken Keira eerder deze week bij een bezoek aan de Canadese begraafplaats in Groesbeek. De aanblik van zoveel grafstenen greep haar naar de keel. In Holten is Keira een stuk kalmer. Samen met een medestudent gaat ze op zoek naar het graf van haar oudoom James Fraser. Ze vinden zijn laatste rustplaats al snel. Keira plaatst een houten kruisje bij de steen en fluistert: "Hij is wel ver van huis nu". Ze vertelt, dat ze zich de foto's nog herinnert die ze thuis zag. "Ik zie hem nog lachend op al die foto's staan...", zegt ze, terwijl ze een traantje wegpinkt.

James sneuvelde vlak na de bevrijding

Net als in Groesbeek is Keira onder de indruk van de begraafplaats in Holten. "Het is zo goed onderhouden. Ik ben erg dankbaar, dat jullie in Nederland zo goed voor de graven zorgen".

James Fraser was 'electric engineer' in het Canadese leger. In 1943 diende hij in Italië en kwam via Frankrijk in Nederland terecht. Hij overleefde de oorlog en maakte de bevrijding mee. Na de bevrijding viel hij op een ongelukkige manier in het kanaal bij Groningen. Zijn hoofd maakte zo'n harde klap, dat hij niet meer kon zwemmen. Omstanders haalden hem uit het water. Later op de spoedpost overleed hij aan zijn verwondingen.

Hadden zij een keus?

Het zijn verhalen, die Keira en haar medestudenten uit Nederland, Polen en Duitsland aan elkaar vertellen. "Het grootse doel is, dat wij, als jongeren van allerlei nationaliteiten, elkaar leren kennen. Tachtig jaar geleden waren wij nog met elkaar in oorlog. Wij leren van het verleden en willen voorkomen, dat we in de toekomst dezelfde fouten maken", lichtte Keira toe.

Keira komt uit een klein dorpje in Canada en is trots op haar oudoom. "Al deze mannen, die hier liggen, hebben zo'n groot offer moeten brengen, daar ben ik enorm dankbaar voor. Ik weet niet of ik hetzelfde zou hebben gedaan. Maar hadden zij, vaak hele jonge mannen, wel een keus?", vraagt de 16-jarige studente zich af.

Trotse 'Fraser'

Op de plek waar ze nu is, heerst een serene stilte. De avondzon staat laag en werpt een gouden gloed over de begraafplaats. Het raakt haar zichtbaar. "Ik kan mij zo voorstellen, dat hij, samen met mijn vader, grootvader en andere broers aan tafel zit in ons kleine dorp in Canada. Nu ik hier sta ben ik ongelooflijk trots, dat ik de naam 'Fraser' draag."

Keira geeft aan, dat ze later nog eens naar Nederland wil terugkeren. Maar eerst gaat ze haar vader bellen om te vertellen, wat ze zojuist allemaal heeft meegemaakt.

Met dank aan:
Sander Jongsma
Mark Veldhuis

RCAF Halifax JB966 LQ-D

Bijdrage van Kameraad Wim Poppenk

Een paar weken geleden kwam er via het algemene e-mailadres van onze Branch een verzoek binnen om informatie over de crash-site en een monument ter nagedachtenis aan de bemanning van een gecrashte bommenwerper. RCAF Halifax JB966 LQ-D crashte op 14 mei 1943 in Den Kaat, een buurtschap net ten noorden van het dorp Balkbrug, in noordelijk Overijssel. Laat ik hier nu wekelijks vrijwel langs rijden zonder van dit monument af te weten.

Tegen middernacht opgestegen vanaf vliegbasis Gransen Lodge, Huntingdonshire, in Oost-Engeland, voor een missie naar Bochum in Duitsland, en al weer op de terugweg naar Engeland, werd de Halifax door Hauptmann Herbert Lutje in een Messerschmidt ME 11 OG-2 beschoten. De Halifax vloog in brand en er ontstond een hopeloze situatie. Er restte de gezagvoerder niets anders dan de bemanning het bevel te geven het vliegtuig te verlaten. Slechts vier van de zeven bemanningsleden slaagden daarin.

Het toestel stortte om 02.30 uur neer vlak achter een boerderij.

De bemanning bestond uit:

1. RCAF Luitenant Donald Beattie, officier-vlieger, gesneuveld
2. RCAF Luitenant Ralph Eric Hart, piloot, gesneuveld
3. RCAF Luitenant J.S. Hawtin, navigator, overleefd, krijgsgevangene
4. RCAF Sergeant J.D. Gibson, boordwerktuigkundige, overleefd, krijgsgevangene
5. RCAF Sergeant Sydney Buchanan Hawley, radio telegrafist, gesneuveld
6. RAF Sergeant K.W. Clarke, bommenrichter, overleefd, krijgsgevangene
7. RAF Sergeant R. Ferguson, boordschutter, overleefd, krijgsgevangene

De drie gesneuvelde bemanningsleden liggen begraven op de gemeentelijke (CWGC) begraafplaats in Oud-Avereest. De overlevenden zijn krijgsgevangen gemaakt en hebben de oorlog overleefd.

Op 14 mei 2023, nog maar anderhalf jaar geleden, is er op het terrein van de boerderij een monument onthuld ter nagedachtenis aan de bemanning. Deze onthulling heeft 'in kleine kring' plaatsgevonden. Links van het monument is nog steeds een kleine krater te zien als gevolg van de crash. De eigenaar van de boerderij heeft dit altijd zo gelaten.

De huidige bewoners van de boerderij zijn directe familieleden van de bewoners van toen. Zij, en de buurtschap, ondersteunden van harte het initiatief voor een monument en stelden grond daarvoor beschikbaar.

Er is contact gelegd met de schrijver van de mail, wiens vader het toestel heeft kunnen verlaten en de oorlog heeft overleefd. Nabestaanden proberen in 2025 naar Nederland te komen en Den Kaat te bezoeken.

RCL 005 Youth Auxiliary

Sinds juli 2023 heeft onze branch een Youth Auxiliary. Het doel hiervan is om de jeugd uit te nodigen om een eigen rol te spelen bij het herdenken van onze Canadese bevrijders en hen te betrekken bij het doorgeven van hun verhalen.

Dit doen we op verschillende manieren. Laten we dit illustreren door te vertellen over onze activiteiten van de afgelopen weken.

Afgelopen weekend waren we aanwezig bij meerdere herdenkingen van de Slag om de Schelde. Zo namen we deel aan de onthulling van een nieuw monument in Woensdrecht (Black Watch tijdens Black Friday), de herdenking op de Sloedam en uiteraard de herdenking op Bergen-op-Zoom Canadian War Cemetery.

Bij al deze herdenkingen hebben we de nieuwe Canadian Remembrance Torch in kunnen zetten. Deze Torch is vanuit Canada, via Normandië, naar Nederland gekomen. Bijzonder aan deze Torch is, dat het ontwerp zorgt voor een vlam in de vorm van een draaikolk. We zijn erg blij om te merken uit de reacties van veel mensen, dat deelname van de jeugd aan deze herdenkingen wordt ervaren als een mooie en bijzondere toevoeging.

Een andere activiteit, waar we druk mee zijn geweest, is de promotietent. In de afgelopen maanden waren we vaak onderdeel van het promoteteam. Tijdens de evenementen, waar de promotietent aanwezig was, hebben we met veel mensen gesproken en dat heeft veel opgeleverd. Het was niet alleen heel nuttig, maar ook erg gezellig!

Als laatste willen we Project Carry their Torch noemen. Vanaf september publiceren we regelmatig filmpjes over de verschillende locaties in Nederland, die onze herinneren aan onze Canadese bevrijders. Ook is recent een mailing rondgestuurd aan alle middelbare scholen in Nederland met de uitnodiging om dit project te gebruiken om de leerlingen te betrekken bij de viering van 80 jaar bevrijding. In het kerstnummer van het magazine voor geschiedenis docenten zal een artikel worden geplaatst over Project Carry their Torch.

Al onze activiteiten zijn niet alleen heel leuk om te doen, maar ze zijn ook vaak heel leerzaam. Het aanspreken van mensen met een boodschap om uit te dragen en het “netwerken” tijdens bijeenkomsten is leerzaam. Maar ook het samenwerken met, en leren van, verschillende mensen is een bijzondere toevoeging aan de ervaringen van de Youth Auxiliary.

Kijk voor meer informatie op:
www.youth-auxiliary-rcl005.nl
and
www.project-carry-their-torch.nl

Coming Up

Een druk herdenkingsseizoen loopt af en de Kerstdagen komen steeds dichterbij.

Het bestuur wil al onze leden bedanken voor hun steun en deelname aan de verschillende evenementen, vieringen, sociale bijeenkomsten en herdenkingen het afgelopen jaar.

Dit najaar begon de eerste van één van de vele bevrijdingsherdenkingen t.g.v. de 80 jarige bevrijding van Nederland. We kijken nu uit naar het nieuwe jaar, waarin nog veel meer van deze herdenkingen zullen gaan plaatsvinden, met als hoogtepunt de 80ste verjaardag van de bevrijding van ons land. Bevrijd van bezetting en tirannie.

De afgelopen drie maanden zijn er veel uitnodigingen verstuurd. Dat zal in 2025 niet anders zijn!
U bent altijd van harte welkom om de herdenkingen bij te wonen.

Zonder uw hulp en deelname kunnen wij dit allemaal niet doen.

Ander nieuws:

We werken de komende maanden hard aan onze website. Hoewel misschien niet direct veel veranderingen zichtbaar zijn; er is een team dat er aan werkt om de website in zowel het Nederlands als het Engels te vernieuwen. Makkelijker de informatie vinden die je zoekt en het inschrijven voor evenementen verbeteren! Foto's zullen voornamelijk via onze sociale media worden bewaard, maar we zullen uiteraard het archief van onze eerdere foto's bewaren terwijl we naar de vernieuwde site migreren.

Bent u hierin geïnteresseerd, dan stellen wij uw hulp hierbij zeer op prijs! U hebt geen programmeer- of professionele ICT-ervaring nodig, maar uw inbreng op verschillende pagina's/secties van de nieuwe website wordt zeer op prijs gesteld.

Neem contact op met webmaster@rci005.org om ons dit te laten weten.

Wij wensen u en uw gezin alvast fijne feestdagen en hopen u op zondag 19 januari 2025 te zien op de nieuwjaarsreceptie bij restaurant Mondani in Lochem. Details volgen.

Met respect en dankbaarheid,
Uw redacteuren,

*Amanda Slotboom
Berry Swarthoff*

Find us online:

Please support our Branch

All donations are appreciated and always welcome. We have ANBI status. All donations qualify for a tax deduction. Please visit the link to our website above.